
SFINANSOWANE Z FUNDUSZU PROMOCJI MLEKA W RAMACH ZADANIA

„DZIAŁALNOŚĆ NA FORUM EUROPEJSKIM 2024”

Treść raportu (styczeń 2025r.)

- Miesięczny POCC-CCC, 20 stycznia 2025, Copa-Cogeca

Podczas comiesięcznego spotkania POCC-CCC omówiono utworzenie przez Komisję Europejską Europejskiej Rady ds. Rolnictwa i Żywności (EBAF), której celem jest dostarczanie strategicznych i wysokopoziomowych opinii doradczych w zakresie polityki rolnej i żywnościowej. Rada, złożona maksymalnie z 30 członków, będzie miejscem wymiany doświadczeń i konsultacji w zakresie spójności polityk unijnych oraz ich zgodności z inicjatywami sektora prywatnego. Udział w EBAF jest ograniczony do organizacji działających na poziomie unijnym, reprezentujących sektor rolny, łańcuch dostaw żywności oraz społeczeństwo obywatelskie, a spotkania będą odbywać się od dwóch do sześciu razy w roku.

W kontekście działań podjętych przez Copa i Cogeca po posiedzeniu POCC-CCC 17 grudnia 2024 r. Sekretariat skierował formalne i nieformalne zapytania do Komisji Europejskiej, w tym list prezydentów Copa i Cogeca do przewodniczącej Komisji oraz komisarza ds. rolnictwa, domagając się zwiększonej reprezentacji oraz zapewnienia otwartych i przejrzystych metod pracy Rady. W wyniku dwóch nadzwyczajnych posiedzeń prezydów Copa i Cogeca, które odbyły się 3 stycznia 2025 r., uzgodniono zgłoszenie kandydatur: Jana Doležala jako przedstawiciela Copa oraz Lennarta Nilssona jako przedstawiciela Cogeca. Zgłoszenie przesłała także GEOPA, proponując na swojego reprezentanta prezydenta Merlino. Termin składania aplikacji upłynął 8 stycznia, a Komisja planuje ogłoszenie składu Rady pod koniec stycznia, przy czym pierwsze spotkanie EBAF wstępnie przewidziano na początek lutego. Wizja dla rolnictwa ma zostać opublikowana 19 lutego.

Podczas spotkania członkowie zostaną poinformowani o najnowszych działaniach i kolejnych krokach związanych z uczestnictwem Copa i Cogeca w EBAF. Planowana jest również wstępna wymiana poglądów na temat priorytetowych zagadnień do omówienia. Komisja nadal analizuje około 200 zgłoszonych kandydatur.

Po ogłoszeniu 6 grudnia w Montevideo porozumienia między UE a blokiem Mercosur w sprawie umowy stowarzyszeniowej rozpoczął się nowy etap negocjacji, uwzględniający dodatkowe kwestie, takie jak zgodność z Porozumieniem Paryskim, problematyka wyłesiania oraz mechanizmy równoważenia. Komisja Europejska udostępniła nowy tekst porozumienia 10 grudnia, który przechodzi obecnie proces weryfikacji prawnej i tłumaczenia. Głosowanie nad umową przewidywane jest na początek lipca, a decyzja w sprawie możliwego podziału porozumienia ma zapaść tuż przed tym

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

terminem. Podczas spotkania omówiono postęp negocjacji, wnioski z ostatnich działań oraz planowanie kolejnych kroków, w tym organizację drugiej akcji protestacyjnej 22 stycznia w Strasburgu. Przeprowadzona zostanie również analiza stanowisk rządów krajowych wobec umowy.

Porozumienie UE-Mercosur pierwotnie osiągnięto w 2019 roku, jednak po zmianie rządu w Brazylii w 2023 roku rozpoczęto prace nad dodatkowym instrumentem dotyczącym zobowiązań w zakresie handlu i zrównoważonego rozwoju. We wrześniu 2023 roku Mercosur przedstawił swoją kontrpropozycję, która stała się podstawą dalszych negocjacji, lecz ostateczne porozumienie nie zostało osiągnięte na szczycie Mercosur w grudniu 2023 roku z powodu oporu prezydentów Argentyny i Francji. 6 grudnia 2024 roku ogłoszono rewizję porozumienia z udziałem przewodniczącej Komisji Europejskiej Ursuli von der Leyen.

Wprowadzone zmiany obejmują kwestie eksportu pojazdów elektrycznych do krajów Mercosur oraz zamówień publicznych. Oficjalnie nie otwarto części dotyczącej rolnictwa, ale dodatkowe przydziały taryfowe dla Paragwaju w zakresie wieprzowiny i biodiesla wskazują na pewne zmiany. W ramach środków ochronnych Komisja rozważy utworzenie funduszu kompensacyjnego dla rolników o wartości 1 miliarda euro, jednak brak na ten temat oficjalnej propozycji. Zmodyfikowano także zapisy dotyczące oznaczeń geograficznych, gdzie np. ochrona dla szampana została ograniczona do 10 lat.

Nowe postanowienia dotyczące zrównoważonego rozwoju obejmują zobowiązanie do zatrzymania dalszego wylesiania od 2030 roku oraz włączenie Porozumienia Paryskiego jako kluczowego elementu umowy. Choć naruszenie jego zapisów mogłoby skutkować zawieszeniem porozumienia, procedura egzekwowania tych zasad jest nieprecyzyjna i łatwa do przeciągania. Brakuje jednak skutecznych mechanizmów sankcyjnych, a cały rozdział o handlu i zrównoważonym rozwoju nie przewiduje kar.

Nowym elementem porozumienia jest mechanizm równoważenia, oparty na modelu Światowej Organizacji Handlu, który umożliwia jednej stronie podjęcie środków kompensacyjnych, jeśli uzna, że działania drugiej strony znacząco naruszają jej interesy handlowe. Mechanizm ten dotyczy jedynie nieoczekiwanych skutków handlowych i nie ingeruje w prawo do regulacji stron umowy. Dodatkowo wprowadzono klauzulę przeglądową, przewidującą możliwość renegotjacji niektórych elementów umowy, z pierwszym przeglądem zaplanowanym trzy lata po jej wejściu w życie.

Proces zatwierdzania umowy potrwa około 6–7 miesięcy, a głosowanie w Radzie planowane jest na lipiec 2025 roku. Komisja rozważa zmianę architektury porozumienia, przy czym najbardziej

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

prawdopodobnym scenariuszem jest model chilijski, który zakłada rozdzielenie porozumienia na etapy. W przypadku rozdzielenia, część handlowa wymagałaby jedynie zgody Parlamentu Europejskiego, co mogłoby przyspieszyć proces ratyfikacji. Jednak Copa-Cogeca nie popiera takiego podejścia.

W Radzie UE umowa spotyka się z silnym sprzeciwem Austrii, Francji i Polski, podczas gdy 11 państw członkowskich, w tym Niemcy, Hiszpania, Portugalia i kraje skandynawskie, wezwało do jej szybkiego przyjęcia. Wciąż niejasne pozostają stanowiska 13 krajów, w tym Włoch, Holandii, Irlandii i kilku państw Europy Środkowo-Wschodniej, które mogą uzależnić swoje poparcie od dodatkowych zobowiązań dotyczących zrównoważonego rozwoju.

W Parlamencie Europejskim stanowisko wobec umowy ewoluowało – w 2020 roku podkreślano konieczność wzmocnienia zapisów dotyczących zrównoważonego rozwoju, natomiast w 2023 roku pojawiło się większe poparcie dla porozumienia, pod warunkiem uwzględnienia kwestii klimatycznych i wyłesiania. Kluczowe frakcje, takie jak EPP, Renew i S&D, mogą poprzeć umowę, jeśli spełni te wymagania, jednak francuscy europosłowie oraz Zieloni pozostają jej zdecydowanymi przeciwnikami.

Główne problemy umowy dotyczą nierównowagi w sektorze rolnym, zwłaszcza w odniesieniu do wrażliwych produktów takich jak wołowina, drób, cukier, etanol i ryż. Badania wskazują na negatywny wpływ umowy na te sektory, a różnice w standardach produkcji rolniczej między UE a Mercosur mogą prowadzić do zakłóceń na rynku. Krytykę budzi również brak rozdziału dotyczącego zrównoważonych systemów żywnościowych oraz słabość mechanizmów egzekwowania zobowiązań środowiskowych.

Umowa spotyka się ze wsparciem europejskiego przemysłu, w tym organizacji takich jak Business Europe czy Spirits Europe, natomiast organizacje pozarządowe i związki zawodowe, zarówno w UE, jak i w krajach Mercosur, wyrażają sprzeciw ze względu na jej wpływ na środowisko i prawa pracownicze. Copa-Cogeca wraz z innymi organizacjami rolniczymi, takimi jak AVEC (przemysł drobiarski) czy CEFS (producenci cukru), aktywnie sprzeciwia się umowie, podkreślając jej negatywne skutki dla europejskiego rolnictwa.

W ciągu ostatnich 18 miesięcy Copa-Cogeca prowadziła intensywną kampanię przeciwko porozumieniu, w tym poprzez listy, oświadczenia i artykuły opiniotwórcze. W listopadzie 2024 roku prezydenci Copa i Cogeca wysłali list do przewodniczącej von der Leyen oraz szefów państw i rządów UE, który podpisało ponad 50 organizacji rolniczych ze wszystkich państw członkowskich.

Kolejnym krokiem będzie protest zaplanowany na 22 stycznia w Strasburgu, którego celem jest

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

wywarcie presji na Komisję Europejską w celu uzyskania konkretnych odpowiedzi, a nie jedynie ogólnych deklaracji dotyczących skutków umowy dla unijnego sektora rolnego. Dodatkowo przewidziano spotkania z członkami Komisji Rolnictwa Parlamentu Europejskiego, aby omówić ich stanowisko wobec umowy.

Jednocześnie podczas spotkania ministerialnego Komisarz Hansen zapewnił, że rolnicy nie muszą obawiać się negatywnych skutków zawarcia umowy handlowej pomiędzy Unią Europejską a krajami Mercosur. Komisja Europejska przygotowała rezerwę finansową w wysokości co najmniej 1 miliarda euro, która ma zostać wykorzystana w przypadku wystąpienia niekorzystnych konsekwencji dla sektora rolnego. Hansen podkreślił, że handel międzynarodowy pozostaje kluczowym elementem stabilności i rozwoju sektora rolno-spożywczego w Unii Europejskiej. Przypomniął, że od stycznia do października 2024 roku unijny eksport produktów rolno-spożywczych osiągnął wartość 197 miliardów euro, natomiast import wyniósł 141 miliardów euro, przy czym głównymi partnerami handlowymi Wspólnoty pozostają Wielka Brytania, Stany Zjednoczone oraz Chiny. Wskazał jednocześnie na rosnące napięcia geopolityczne i globalne niepewności, które skłaniają Unię Europejską do rozwijania współpracy gospodarczej z nowymi partnerami w Afryce, regionie Indo-Pacyfiku oraz Ameryce Łacińskiej. Zawarte w grudniu 2024 roku porozumienie handlowe pomiędzy UE a Mercosur ma istotne znaczenie geopolityczne, ponieważ wzmacnia więzi gospodarcze pomiędzy krajami o podobnym podejściu do handlu międzynarodowego oraz stanowi wyraz wspólnego zaangażowania w promowanie otwartej i zrównoważonej wymiany handlowej.

Hansen zaznaczył, że porozumienie wyważone jest pod względem korzyści i potencjalnych ryzyk dla Unii Europejskiej. Obecnie eksportowane do krajów Mercosur produkty rolno-spożywcze objęte są cłami wynoszącymi od 10 do 35 procent. Dzięki nowej umowie dostęp unijnych towarów do tego rynku zostanie znacząco ułatwiony, co wpłynie na wzrost sprzedaży takich produktów jak wino, oliwa z oliwek, sód oraz artykuły mleczarskie, w tym sery, mleko w proszku i żywność dla niemowląt. Dodatkowo porozumienie zapewnia ochronę 349 unijnych oznaczeń geograficznych. Jednocześnie wrażliwe sektory, takie jak produkcja wołowiny, drobiu i cukru, zostaną objęte środkami ochronnymi w postaci ograniczonych kontyngentów taryfowych oraz stopniowego wdrażania postanowień umowy. W przypadku negatywnych skutków ekonomicznych dla poszczególnych sektorów rolnictwa przewidziano także możliwość uruchomienia mechanizmów ochronnych.

Hansen przypomniał, że w celu zabezpieczenia interesów rolników i obszarów wiejskich Komisja Europejska przewidziała rezerwę w wysokości 1 miliarda euro, która może zostać wykorzystana w

sytuacji niekorzystnego wpływu porozumienia na unijny sektor rolny. W ramach Wspólnej Polityki Rolnej dostępne będą również dodatkowe środki interwencyjne, w tym instrumenty bezpieczeństwa rynkowego. W odniesieniu do kwestii standardów jakości i bezpieczeństwa Hansen podkreślił, że wszystkie produkty importowane w ramach umowy z Mercosur będą musiały spełniać unijne normy sanitarne i fitosanitarne. Przykładem takich regulacji jest zakaz stosowania hormonów wzrostu w hodowli bydła. Państwa Mercosur będą regularnie kontrolowane pod kątem zgodności z europejskimi wymaganiami.

Podczas wystąpienia Hansen odniósł się również do trwającego przeglądu umowy o wolnym handlu z Ukrainą, podkreślając, że głównym celem Unii Europejskiej jest zapewnienie stabilności i przewidywalności w relacjach handlowych z tym krajem. Wskazał także na działania Chin, które wszczęły dochodzenia dotyczące unijnych produktów, takich jak brandy, wieprzowina i nabiał. Określił je jako działania odwetowe i zapewnił, że Unia Europejska podjęła odpowiednie kroki w ramach Światowej Organizacji Handlu w celu obrony swoich interesów. Podkreślił znaczenie jedności państw członkowskich w przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom handlowym oraz potrzebę wspólnego działania na rzecz ochrony unijnych producentów.

Polska prezydencja przedstawiła 7 stycznia nową wersję tekstu dotyczącego Nowych Technik Genomowych, uwzględniającą zapisy dotyczące patentów oraz ograniczeń w obrocie. W nowym projekcie utrzymano podział na dwie kategorie roślin NGT oraz zasady ekwiwalencji dla roślin NGT i konwencjonalnych, zgodnie z wcześniejszą propozycją hiszpańskiej prezydencji. W kwestii patentów zachowano artykuł 30 bis z belgijskiego tekstu z lutego 2024 r., a dodatkowo wprowadzono mechanizm weryfikacji przez Komisję Europejską, czy dana roślina jest chroniona patentem produktowym lub procesowym. Nowością jest także obowiązkowe etykietowanie nasion roślin NGT 1 informacją o ochronie patentowej. Państwa członkowskie uzyskały możliwość wycofania się z upraw NGT 1 na swoim terytorium, co jednak budzi zastrzeżenia Copa i Cogeca ze względu na potencjalne osłabienie jednolitego rynku UE i harmonizacji regulacji dotyczących materiału rozmnożeniowego.

W ramach dalszych działań, Copa i Cogeca planują przesłanie listu do attaché rolniczych przed spotkaniem grupy roboczej Rady w dniu 20 stycznia 2025 r. Komisja Europejska podpisała również umowę na badanie dotyczące patentów, które ma zostać opublikowane w drugim kwartale 2025 r.

Polska prezydencja kontynuuje prace w tym obszarze, przejęte po prezydencji węgierskiej. Organizacja Arche Noah rozpoczęła kampanię przeciwko nowelizacji przepisów dotyczących materiału

rozmnożeniowego. Copa i Cogeca popierają modernizację tych regulacji i współpracują z Euroseeds w celu przekonania ministrów rolnictwa do przyspieszenia procesu legislacyjnego. Istnieje ryzyko, że jeżeli pierwsze czytanie nie zostanie zakończone podczas polskiej prezydencji, sprawa przeciągnie się na okres przeglądu WPR, co może utrudnić jej finalizację w obecnej kadencji.

Komisja Europejska opublikowała 21 grudnia zmiany do rozporządzenia EUDR, mające na celu opóźnienie jego wejścia w życie. Trwają prace nad systemem informacyjnym i klasyfikacją ryzyka, które powinny być gotowe co najmniej sześć miesięcy przed rozpoczęciem stosowania regulacji. Komisja zapowiedziała również aktualizację wytycznych i dokumentu FAQ. Copa i Cogeca przesłały już wstępne uwagi do Komisji i planują spotkanie z DG Envi 30 stycznia, aby omówić kwestie implementacyjne oraz wymienić się opiniami z członkami na temat wyzwań dla różnych sektorów. Dalsze działania obejmują zebranie informacji o sytuacji w poszczególnych państwach członkowskich oraz identyfikację najważniejszych problemów związanych z wdrażaniem regulacji. Kluczowym pytaniem pozostaje, jakie dodatkowe kroki powinny zostać podjęte na poziomie UE, aby zapewnić skuteczną realizację przepisów.

Komisja Europejska opublikowała 10 grudnia dwa projekty regulacji dotyczących łańcucha dostaw żywności, mających na celu wzmocnienie pozycji rolników i ograniczenie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w sektorze rolno-spożywczym. Pierwsza propozycja koncentruje się na współpracy organów odpowiedzialnych za egzekwowanie dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych, natomiast druga wprowadza zmiany w obowiązujących rozporządzeniach dotyczących wspólnej organizacji rynków rolnych oraz WPR, aby lepiej chronić rolników w łańcuchu dostaw żywności.

Po publikacji propozycji Sekretariat zaprosił Komisję Europejską do ich przedstawienia na nadzwyczajnym spotkaniu 24 stycznia 2025 r., w którym wezmą udział wszystkie istotne grupy robocze. Członkowie zostali poproszeni o przesłanie wstępnych uwag, które posłużą do opracowania oficjalnej reakcji Copa-Cogeca na te propozycje. Sekretariat przeanalizuje otrzymane opinie, aby określić strategię działań lobbingowych. Ustalono już harmonogram prac w Radzie i Parlamencie Europejskim, który zostanie udostępniony członkom, gdy tylko będzie dostępny.

Dyskusja podczas spotkania wykazała podzielone opinie na temat propozycji Komisji. Część uczestników dostrzega w nich pozytywne elementy, jednak pojawiają się także poważne wątpliwości co do skuteczności i zasadności zaproponowanych rozwiązań. Istotnym kontekstem jest wcześniejszy dokument Komisji z marca 2024 r. dotyczący wzmocnienia pozycji rolników, który został odłożony do

czasu powołania nowej Komisji. Obecne propozycje mają formę rozporządzeń, co oznacza konieczność przejścia przez pełny proces legislacyjny, a ich treść może się jeszcze zmieniać. Istnieją również obawy dotyczące ich wpływu na przyszły kształt WPR oraz potencjalnego nakładania się regulacji.

Niektórzy uczestnicy podchodzą do propozycji sceptycznie. Przedstawiciel z Niemiec wyraził obawy, że to jedynie polityczny sygnał ze strony komisarza, mający pokazać działania na rzecz rolników, podczas gdy faktyczna skuteczność regulacji jest niepewna. Skrytykował propozycję dotyczącą artykułu 148, zwracając uwagę na konieczność porównywalności cen między państwami członkowskimi, zamiast wprowadzania nowych regulacji, które mogą nie przynieść realnych korzyści. Francja wskazała, że projekt ma bardzo techniczny charakter i trudno jednoznacznie go odrzucić, ponieważ wzmocnienie pozycji rolników jest pożądane, jednak szczegółowa analiza sektorowa budzi wątpliwości, czy propozycje faktycznie rozwiążą problem dochodów rolników. Przedstawiciel z UK zaznaczył, że propozycje dotyczą także Irlandii Północnej, co czyni je istotnymi, ale ich skutki wymagają dalszej analizy.

Ogólny wydźwięk dyskusji wskazuje, że choć wzmocnienie pozycji rolników w łańcuchu dostaw jest celem, który spotyka się z ogólnym poparciem, istnieją poważne obawy co do skuteczności zaproponowanych rozwiązań oraz ich potencjalnych skutków dla różnych sektorów i państw członkowskich.

Komisja Europejska podjęła decyzję o nieprzedłużaniu obowiązywania autonomicznych środków handlowych (ATM) dla Ukrainy i powrocie do zasad wynikających z Umowy Stowarzyszeniowej. Planowane jest jej zrewidowanie na podstawie artykułu 29 w celu dalszej liberalizacji handlu. Aby nowa wersja umowy mogła obowiązywać przed wygaśnięciem ATM 5 czerwca 2025 r., Komisja zamierza zakończyć negocjacje z Ukrainą i uzyskać ich zatwierdzenie przez państwa członkowskie do kwietnia 2025 r.

Obecnie trwają prace nad mandatem negocjacyjnym Komisji, prowadzone przez DG TRADE i DG AGRI oraz komisarzy Hansena i Šefčoviča. Pomimo odbytych spotkań, porozumienie co do treści mandatu nie zostało jeszcze osiągnięte. Oczekuje się, że Komisja przedstawi jego podstawowe założenia państwom członkowskim na posiedzeniu Komitetu Polityki Handlowej (TPC) 23 stycznia lub tydzień później, 30 stycznia.

Na podstawie dotychczasowych informacji można przypuszczać, że kluczowe produkty wrażliwe zachowają taryfy celne i kontyngenty taryfowe, obejmujące także produkty, które wcześniej nie były uznawane za wrażliwe, jak pszenica zwyczajna czy jęczmień. Limity importowe dla tych produktów mają

być wyższe niż w pierwotnej umowie z 2014 r., ale prawdopodobnie niższe niż obecne progi ATM. Planowane jest również utrzymanie mechanizmu ochronnego opartego na zakłóceniach rynkowych na poziomie regionalnym lub krajowym, podobnie jak w przypadku aktualnych środków autonomicznych. Niektóre produkty mogą zostać całkowicie objęte liberalizacją, jednak dla potencjalnie problematycznych sektorów, takich jak ziemniaki, trzoda chlewna czy nabiał, planuje się zastosowanie taryf w połączeniu z mechanizmami ochronnymi. Rozszerzenie liberalizacji miałoby być uzależnione od dostosowania ukraińskich standardów produkcji do unijnych norm.

W kontekście rozmów z przedstawicielami państw członkowskich odbyło się spotkanie z włoskimi przedstawicielami przy UE, którzy w najbliższych dniach mają prowadzić dalsze konsultacje z innymi kluczowymi państwami.

Europejskie organizacje rolnicze zwracają uwagę na konieczność ostrożnego i zrównoważonego podejścia do ewentualnej dalszej liberalizacji handlu z Ukrainą. Chociaż wsparcie Ukrainy pozostaje istotnym celem, nowa umowa powinna uwzględniać skumulowane obciążenia dla unijnych sektorów wrażliwych, szczególnie w kontekście niedawno ogłoszonego porozumienia UE-Mercosur. W ostatnich latach sektor rolniczy UE został poważnie dotknięty wyjątkowymi środkami handlowymi przyjętymi w celu wsparcia Ukrainy, a obecne ATM okazały się niewystarczające do ochrony wrażliwych sektorów, ponieważ niektóre z nich, takie jak pszenica czy jęczmień, nie otrzymały żadnej ochrony.

Ważnym aspektem przyszłego porozumienia będzie unikanie pułapki pełnej liberalizacji produktów, które obecnie nie są jeszcze dotknięte dużym napływem ukraińskiego importu, ale w przyszłości mogą stać się problematyczne. Przykładem może być cukier, którego produkcja w Ukrainie gwałtownie wzrosła po otwarciu rynku unijnego. Podobny scenariusz może dotyczyć ziemniaków, wieprzowiny, nabiału czy etanolu.

Szerokie konteksty handlowe, w tym negocjacje z Mercosurem, Tajlandią i Indiami, dodatkowo komplikują sytuację na rynku UE i niosą ryzyko dla sektorów wrażliwych. Dlatego konieczne jest precyzyjne podejście do liberalizacji handlu z Ukrainą, aby unijni producenci, już obciążeni skutkami wcześniejszych umów i nierównej konkurencji, nie znaleźli się w jeszcze trudniejszej sytuacji.

Dodatkowo, skutki pełnej liberalizacji już skłoniły niektóre państwa członkowskie do wprowadzenia środków ochronnych dla swoich rynków krajowych, co rodzi ryzyko dalszej fragmentacji jednolitego rynku UE. Brak odpowiedniego uwzględnienia tych wyzwań w nowej umowie może prowadzić do dalszych zaburzeń konkurencyjnych i osłabienia jednolitego rynku.

Europejskie organizacje rolnicze podkreślają również konieczność przyspieszenia procesu dostosowywania standardów produkcji w Ukrainie do *acquis* UE oraz zapewnienia skutecznych mechanizmów monitorowania i kontroli tego procesu. Wzywają Komisję Europejską do ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, Parlamentem Europejskim i państwami członkowskimi, aby negocjacje doprowadziły do porozumienia, które jednocześnie okaże solidarność z Ukrainą i uwzględni realia europejskiego rynku, jego producentów i przemysłu.

W toku dyskusji podczas spotkania pojawiły się sygnały, że porozumienie może zostać osiągnięte w nadchodzących tygodniach. Z nieoficjalnych informacji z DG AGRI wynika, że ochrona produktów wrażliwych zostanie utrzymana, choć prawdopodobnie na poziomie niższym niż obecne ATM. W przypadku produktów uznawanych dotąd za niewrażliwe, ale potencjalnie zagrożonych w przyszłości, Komisja rozważa zastosowanie kombinacji środków ochronnych. Standardy produkcji mają pozostać zbliżone do obowiązujących w UE, jednak DG TRADE wydaje się mniej skłonne do ich forsowania niż DG AGRI. Z technicznego punktu widzenia Komisja Europejska nie potrzebuje formalnej zgody państw członkowskich na rozpoczęcie negocjacji z Ukrainą, co może przyspieszyć cały proces.

Podczas spotkania omówiono także kluczowe wyniki prac Wysokiego Szczebla ds. Polityki Winiarskiej oraz postępy w negocjacjach nad ustawą o monitorowaniu i odporności gleb. W odniesieniu do polityki winiarskiej podkreślono, że 16 grudnia zakończyły się czteromiesięczne intensywne dyskusje, w wyniku których przyjęto konkluzje obejmujące wiele priorytetów Copa-Cogeca. Szczególnie istotne były kwestie dotyczące potrzeby uruchomienia programu wykupu winnic, zwiększenia elastyczności w realizacji programów sektorowych oraz usprawnienia zarządzania finansowego. Choć przyjęte konkluzje stanowią ważne wytyczne polityczne dla sektora, istotne jest ich spójne i szybkie wdrożenie.

Komisja Europejska zobowiązała się do przedstawienia harmonogramu implementacji uzgodnionych środków. Oczekuje się, że dokument ten zostanie opublikowany pod koniec stycznia lub na początku lutego. W międzyczasie Grupa Robocza ds. Wina analizuje priorytety, które należy wdrożyć w krótkim czasie, oraz odpowiednie instrumenty prawne do ich realizacji. Dodatkowo 13 stycznia Komisja Rolnictwa Parlamentu Europejskiego przeprowadziła debatę na ten temat. Kluczowym elementem dyskusji podczas spotkania było zebranie opinii członków oraz propozycji dotyczących wyboru narzędzi prawnych i harmonogramu dalszych działań.

Jeśli chodzi o ustawę o monitorowaniu i odporności gleb, podkreślono, że projekt ten rozwijany był przez ostatni rok i z dużą dynamiką przeszedł przez komisje oraz plenum Parlamentu Europejskiego

w poprzedniej kadencji. Copa-Cogeca dąży do ograniczenia najbardziej restrykcyjnych zapisów ustawy, tak aby miała ona charakter rzeczywiście monitorujący, a nie stanowiła dodatkowe obciążenie dla rolników i zarządców gruntów. Koordynacją działań zajmuje się Grupa Robocza ds. Środowiska.

Negocjacje trójstronne w sprawie ustawy rozpoczęły się w październiku i do tej pory odbyły się dwa spotkania, z których ostatnie miało miejsce 12 grudnia. Ponieważ nie osiągnięto porozumienia w sprawie artykułów 10 i 11, uznano, że organizowanie kolejnych spotkań przed 17 grudnia nie ma sensu. W rezultacie pierwsze techniczne spotkanie w 2025 roku zaplanowano na 15 stycznia, a kolejne na 17 stycznia.

Obecnie Parlament Europejski i Komisja Europejska wykazują dużą otwartość na postulaty Copa-Cogeca, natomiast Rada dąży do zwiększenia ambicji regulacyjnych, co może zagrozić kompromisowi w kluczowych kwestiach. W odpowiedzi na to Copa-Cogeca opracowała dokument zawierający najważniejsze priorytety organizacji na dalszy etap negocjacji. W dokumencie wyznaczono tzw. „czerwone linie”, obejmujące m.in. systemy oceny stanu gleb, certyfikaty zdrowotności gleb, finansowanie, kwestie związane z danymi oraz procedury przeglądowne. W ramach dalszych działań planowane są spotkania z głównymi negocjatorami – zarówno sprawozdawcą Parlamentu Europejskiego, jak i tzw. sprawozdawcami cieniami.

W kontekście Agri-Food ETS podkreślono, że jest to inicjatywa mająca na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w sektorze rolnym, zgodnie z założeniami Europejskiego Zielonego Ładu oraz strategii „Od pola do stołu”. Obecnie projekt znajduje się w fazie eksploracyjnej, bazującej na pierwszym badaniu, a jego rozwój będzie kontynuowany poprzez serię warsztatów zaplanowanych na lata 2024 i 2025. Wyniki tych prac posłużą do opracowania drugiego, bardziej szczegółowego badania.

Copa-Cogeca aktywnie uczestniczy w konsultacjach, reprezentując interesy rolników i dążąc do wypracowania zrównoważonych oraz praktycznych rozwiązań. Od września do kwietnia odbywa się seria warsztatów, w których przeanalizowano pięć różnych opcji politycznych, obejmujących m.in. wdrożenie systemu ETS na poziomie gospodarstw oraz potencjalne powiązanie z mechanizmem CBAM. Członkowie organizacji zostali poproszeni o przekazanie uwag do 9 grudnia. Kolejne kroki obejmują opracowanie dokumentu analitycznego dotyczącego obowiązkowych standardów klimatycznych oraz organizację warsztatów, w tym 21 lutego na temat projektowania polityki AgETS, 15 marca na temat rolnictwa węglowego i wykorzystania dochodów oraz 14 kwietnia w sprawie powiązania AgETS z usuwaniem emisji w ramach LULUCF. W trakcie spotkania omówiono wnioski z ostatniego warsztatu,

harmonogram przygotowania dokumentu analitycznego oraz strategię dalszego zaangażowania w proces konsultacji.

Kolejnym kluczowym tematem było omówienie propozycji Komisji Europejskiej dotyczącej transportu zwierząt, która stanowi część strategii „Od pola do stołu”. Dokument, zaprezentowany 7 grudnia 2023 r., budzi poważne obawy wśród europejskich rolników i spółdzielni, ponieważ wprowadza nadmiernie restrykcyjne regulacje, które mogą zagrozić hodowli zwierząt oraz bezpieczeństwu żywnościowemu w Unii Europejskiej, a także pozostają w sprzeczności z międzynarodowymi zasadami handlowymi.

Dyskusje nad wnioskiem w Parlamencie Europejskim i Radzie potrwać od grudnia 2024 do grudnia 2025. Ekspercka grupa robocza ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt w Radzie zakończyła swoje ostatnie spotkanie 29 listopada, natomiast 10 grudnia prezydencja węgierska przedstawiła raport z postępów w pracach podczas posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa. Obecnie temat został przejęty przez prezydencję polską, a Copa-Cogeca spotka się z jej przedstawicielami 23 stycznia.

Dodatkowo 29 stycznia Parlament Europejski zorganizuje debatę z udziałem EFSA w celu omówienia szczegółów propozycji. Copa-Cogeca kontynuuje intensywne działania na rzecz zmiany najbardziej problematycznych zapisów, prowadząc rozmowy zarówno z przedstawicielami Rady, jak i europarlamentarzystami. Pomimo pewnych proponowanych zmian i elastyczności zapowiadanych przez Radę, projekt pozostaje głęboko problematyczny i może doprowadzić do poważnych obciążeń społeczno-ekonomicznych dla rolników w całej UE, zagrażając długoterminowej stabilności sektora hodowlanego. W celu ograniczenia negatywnego wpływu regulacji konieczne jest wprowadzenie spójnych poprawek, które uwzględnią standardy międzynarodowe oraz realia gospodarstw rolnych. Dalsze informacje zostaną przedstawione podczas spotkania POCC 20 stycznia.

W kontekście nadchodzących wydarzeń Copa-Cogeca planuje organizację kilku kluczowych spotkań. 6 lutego o godz. 17:00 odbędzie się nieformalne spotkanie networkingowe z przedstawicielami Rady, w którym wezmą udział reprezentanci sektorów rolnictwa, handlu oraz środowiska. 7 lutego zorganizowane zostanie spotkanie z asystentami parlamentarnymi poszczególnych komisji w Parlamencie Europejskim, mające na celu przedstawienie struktury i kompetencji zespołu Copa-Cogeca. Ponadto planowane jest stworzenie broszury zawierającej informacje o przedstawicielach organizacji, członkach, dyrektorach oraz asystentach, która będzie regularnie aktualizowana, aby ułatwić identyfikację kluczowych osób w Brukseli.

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

Podczas spotkania przedstawiono aktualny stan sytuacji dotyczącej epidemii pryszczycy w Märkisch-Oderland w Brandenburgii oraz omówiono jej konsekwencje dla niemieckich producentów i międzynarodowego handlu. Władze niemieckie potwierdziły ognisko choroby 9 stycznia 2025 roku w stadzie bawołów wodnych w miejscowości Hönow, co doprowadziło do wdrożenia surowych środków ograniczających rozprzestrzenianie się wirusa. Chociaż wyniki badań laboratoryjnych wykluczyły podejrzewane przypadki w Werneuchen, sytuacja nadal jest monitorowana z najwyższą ostrożnością.

Środki zaradcze obejmowały nałożenie 72-godzinnego zakazu przemieszczania zwierząt, który został następnie przedłużony o kolejne 48 godzin. Zakaz ten został zniesiony 17 stycznia, jednakże władze nadal prowadzą intensywną kontrolę, zwłaszcza w gospodarstwach trzody chlewnej, w których zaległości transportowe mogą powodować dodatkowe ryzyko. Ognisko wirusa zostało oficjalnie potwierdzone jako zakażenie serotypem O wirusa pryszczycy. Trzy bawoły padły w wyniku zakażenia, a pozostałe jedenaście zostało przewencyjnie zutylizowanych. Dodatkowe podejrzenie wystąpienia choroby pojawiło się w powiecie Barnim, gdzie zaobserwowano objawy u zwierząt w jednym z gospodarstw. Badania przeprowadzone 17 stycznia wykluczyły jednak obecność wirusa w tym miejscu.

W ramach działań przewencyjnych ustanowiono dwie strefy ochronne – pierwszą o promieniu 3 km wokół miejsca wystąpienia ogniska oraz drugą, 10-kilometrową strefę nadzoru, obejmującą części Märkisch-Oderland, powiatu Barnim oraz Berlina. Wprowadzono także zakaz transportu zwierząt kopytnych, obejmujący również przemieszczanie tusz, części zwierzęcych oraz obornika. W ramach środków kontrolnych dokonano przewencyjnej likwidacji zwierząt w dwóch gospodarstwach w powiecie Barnim, gdzie zutylizowano 245 świń, 9 owiec oraz 3 kozy. Wszystkie pobrane próbki dały wynik negatywny. Ponadto przeprowadzono badania kliniczne i pobrano próbki z około 65 gospodarstw znajdujących się w strefach ograniczeń.

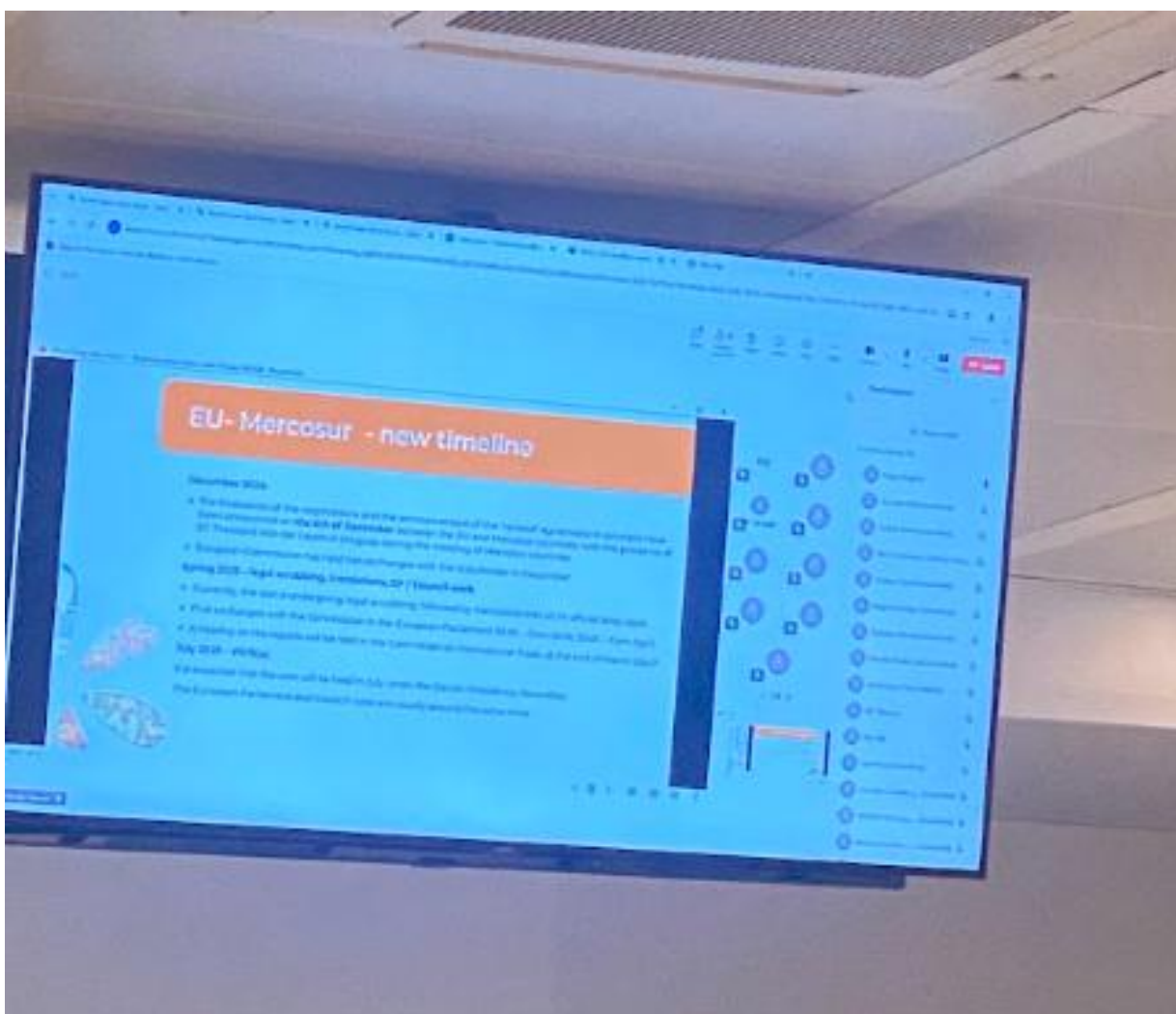
Niemcy stosują się do unijnych regulacji zawartych w rozporządzeniu delegowanym (UE)2020/687, które określa standardy postępowania w przypadku wybuchu pryszczycy. Komisja Europejska nadzoruje sytuację, a wszystkie krajowe laboratoria referencyjne zostały poinformowane o zaistniałym zagrożeniu. Pryszczycza jest wysoce zaraźliwa wśród zwierząt kopytnych, a jej wirus występuje w siedmiu różnych serotypach. Ostatnie przypadki w Niemczech miały miejsce w 1988 roku, a w całej Unii Europejskiej choroba została skutecznie wyeliminowana niemal dwie dekady temu. Niemniej jednak pozostaje ona endemiczna w niektórych częściach świata, takich jak Turcja, Bliski Wschód, Afryka, kraje azjatyckie oraz część Ameryki Południowej. Zagrożenie dla europejskiego rolnictwa stanowi nielegalny import produktów pochodzenia zwierzęcego z tych regionów. Należy

podkreślić, że choroba nie stanowi zagrożenia dla ludzi, a mleko pasteryzowane, produkty mleczne i mięso pozostają bezpieczne do spożycia.

W reakcji na wybuch epidemii Niemcy spotkały się z międzynarodowymi ograniczeniami handlowymi. Korea Południowa zawiesiła import wieprzowiny z Niemiec, Rosja wprowadziła restrykcje dotyczące produktów pochodzenia zwierzęcego i zagroziła wstrzymaniem certyfikacji dla całej UE, jeśli uzna podjęte środki za niewystarczające. Wielka Brytania tymczasowo zakazała importu zwierząt hodowlanych z Niemiec do czasu oceny sytuacji i ewentualnego wdrożenia polityki regionalizacji.

Niemieckie władze podjęły szybkie i skuteczne działania, ściśle przestrzegając unijnych przepisów w zakresie zdrowia zwierząt. Wprowadzone środki obejmowały masowe testowanie, utworzenie stref ograniczeń oraz prewencyjną likwidację stad potencjalnie narażonych na zakażenie. Pomimo skuteczności tych działań, wiążą się one z poważnymi konsekwencjami ekonomicznymi i psychologicznymi dla dotkniętych gospodarstw, które wymagają zarówno wsparcia finansowego, jak i doradczego. Ograniczenia w przemieszczaniu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego powodują również zakłócenia w łańcuchu dostaw, co stanowi dodatkowe wyzwanie dla sektora rolno-spożywczego. Wsparcie na poziomie krajowym i unijnym jest kluczowe dla złagodzenia skutków kryzysu i skutecznego zwalczania choroby.

W dalszej części spotkania omówiono kwestię uproszczeń regulacyjnych. Jest to jeden z priorytetów Copa-Cogeca, a nowy pakiet propozycji ma zostać przedstawiony w czerwcu. Podkreślono konieczność przyjęcia proaktywnego podejścia poprzez aktualizację listy postulatów, wykorzystanie ekspertów grup roboczych oraz bieżące monitorowanie osiągniętych rezultatów. Członkowie organizacji zostali poproszeni o przekazywanie uwag i konkretnych rozwiązań, które pozwolą skutecznie wpłynąć na proces legislacyjny.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Tygodniowy POCC-CCC, 21 stycznia 2025, Copa-Cogeca

Podczas cotygodniowego spotkania POCC-CCC w dniu 21 stycznia odbyła się wymiana poglądów z Magdaleną Montaigu, pierwszą radczynią i szefową jednostki ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich w Przedstawicielstwie RP przy UE, na temat priorytetów polskiej prezydencji oraz kwestii związanych z rolnictwem. W trakcie spotkania omówiono kluczowe tematy dotyczące agendy rolniczej, w tym wizję dla rolnictwa i żywności, wzmocnienie pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności, uproszczenie architektury ekologicznej WPR oraz sytuację rynkową i zagadnienia handlowe. W dyskusji uwzględniono również aspekty związane z badaniami naukowymi, innowacjami i cyfryzacją.

Polska prezydencja w Radzie UE dąży do wzmocnienia pozycji rolników w łańcuchu wartości oraz zapewnienia stabilności ich dochodów. Kluczowe znaczenie ma konkurencyjne i odporne europejskie rolnictwo, które zagwarantuje bezpieczeństwo żywnościowe. Wszelkie działania Unii Europejskiej powinny uwzględniać sektory rolnictwa szczególnie narażone na kryzysy oraz zapewniać, że producenci spoza UE spełniają te same normy jakości, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju. Prezydencja polska skupi się na kształtowaniu silnej Wspólnej Polityki Rolnej, wspierającej rolników i rozwój obszarów wiejskich. Celem jest promowanie polityki zachęcającej rolników do działań na rzecz ochrony środowiska, zamiast narzucania im obowiązków, a także ukazanie korzyści wynikających z przeciwdziałania skutkom zmian klimatu, takim jak powódzie i susze. Kluczowe będzie również przygotowanie rolnictwa na przyszłe rozszerzenie UE, zwłaszcza w kontekście Ukrainy.

W ramach prac Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH) Polska prezydencja zamierza skoncentrować się na środkach mających na celu poprawę konkurencyjności sektora rolniczego i zwiększenie jego odporności na kryzysy. Istotne będzie podejmowanie działań stabilizujących dochody rolników oraz zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego. Przewidziano debatę polityczną na temat wizji dla rolnictwa i żywności, ogłoszonej przez Komisję Europejską, co pozwoli określić kierunki przyszłej WPR po 2027 roku. W trakcie dyskusji zwrócono uwagę na konieczność uproszczenia WPR, w szczególności jej architektury ekologicznej, oraz na problematykę zarządzania gatunkami chronionymi powodującymi szkody w produkcji rolnej. Dyskutowano także o konieczności odpowiedniego finansowania sektora rolnictwa w nowej perspektywie budżetowej UE.

Polska prezydencja zamierza również podjąć temat wdrażania zasady „rural proofing”, czyli mechanizmu oceny wpływu innych polityk na rozwój obszarów wiejskich, a także zaproponować skuteczne połączenie różnych źródeł finansowania rozwoju obszarów wiejskich, uwzględniając

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

konieczność przeciwdziałania negatywnym zmianom demograficznym. Podkreślono rolę badań, innowacji i cyfryzacji w zwiększaniu konkurencyjności europejskiego rolnictwa oraz zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego. Priorytetem będzie także prowadzenie regularnej debaty na temat sytuacji na rynkach rolnych, aby identyfikować zagrożenia dla konkurencyjności unijnych produktów rolnych oraz konieczne interwencje rynkowe.

Istotnym aspektem działań prezydencji będzie umocnienie pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności poprzez wzmocnienie ich siły negocjacyjnej wobec większych podmiotów, takich jak sieci detaliczne czy zakłady przetwórcze. Polska prezydencja zamierza pracować nad rozwiązaniami legislacyjnymi dotyczącymi wspólnej organizacji rynków rolnych oraz egzekwowania zasad dotyczących transgranicznych praktyk handlowych. Odbędzie się także debata na temat eliminacji nieuczciwych praktyk w łańcuchu dostaw żywności oraz ewentualnej rewizji dyrektywy w tym zakresie.

W zakresie przepisów dotyczących zdrowia roślin i zwierząt priorytetem będą regulacje dotyczące nowych technik genomicznych oraz materiału rozmnożeniowego roślin. Ponadto Polska prezydencja kontynuować będzie prace nad reformą przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt, szczególnie w zakresie ochrony zwierząt podczas transportu oraz identyfikowalności psów i kotów. Ważne będzie dostosowanie przepisów do najnowszych osiągnięć naukowych i technologicznych przy jednoczesnym unikaniu zakłóceń konkurencji w sektorze produkcji zwierzęcej w UE i poza nią.

W obszarze rybołówstwa prezydencja skupi się na zapewnieniu konkurencyjności unijnej floty rybackiej poprzez zabezpieczenie jej interesów w ramach negocjacji z organizacjami zarządzającymi rybołówstwem oraz w umowach UE z krajami trzecimi. Podjęte zostaną działania mające na celu zagwarantowanie, że decyzje dotyczące zasobów rybnych będą oparte na najlepszych dostępnych danych naukowych oraz uwzględniały aspekty społeczno-ekonomiczne. Wśród priorytetów znajdzie się także rewizja możliwości połowowych na 2025 rok na Morzu Północnym, Morzu Śródziemnym, Morzu Czarnym oraz w Atlantyku, a także negocjacje z Wielką Brytanią i Norwegią.

Podczas dyskusji podniesiono temat potrzeby większej transparentności w procesie legislacyjnym, gdyż zdaniem niektórych uczestników propozycje często pojawiają się nagle i w dużej liczbie, co utrudnia ich skuteczną analizę. Poruszono także kwestie obronności i ochrony, pytając o ich wpływ na inne sektory gospodarki. Wskazano na konieczność zapewnienia przejrzystości celów i priorytetów prezydencji oraz lepszego odzwierciedlenia odporności sektora rolnego na kryzysy. Dodatkowo omawiano temat wizji dla rolnictwa oraz sposób jej implementacji w poszczególnych

państwach członkowskich.

W kontekście polityki handlowej dyskutowano o ewentualnym rozszerzeniu sankcji na Rosję i ich wpływie na rynek, zwłaszcza w sektorze zbóż. Podkreślono potrzebę uwzględnienia skutków gospodarczych takich decyzji oraz zapewnienia, że wspieranie Ukrainy nie doprowadzi do zakłóceń na rynkach rolnych UE. Omówiono także wyniki prac wysokiego szczebla nad sektorem winiarskim, w kontekście których państwa członkowskie oczekują teraz na konkretne działania Komisji. Wskazano na problematykę celów redukcyjnych, gdzie Parlament Europejski proponuje ambitniejsze ograniczenia niż Rada, co może stanowić jeden z kluczowych punktów negocjacji.

Podsumowując, Polska prezydencja koncentruje się na zagadnieniach kluczowych dla konkurencyjności i odporności sektora rolnego oraz rybackiego. Wspieranie rolników, uproszczenie WPR, ochrona rynku unijnego przed nierówną konkurencją oraz zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego to priorytety, które będą kształtować działania w nadchodzących miesiącach.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Posiedzenie grup roboczych „WPR”, „Płatności bezpośrednie”, „Rozwój obszarów wiejskich” i „Zarządzanie ryzykiem i ubezpieczenia”, 23 stycznia 2025, Copa-Cogeca

Podczas posiedzenia grup roboczych "WPR", "Płatności bezpośrednie", "Rozwój obszarów wiejskich" i "Zarządzanie ryzykiem i ubezpieczenia", które odbyło się 23 stycznia 2025 roku, omawiano kluczowe kwestie dotyczące przyszłości polityki rolnej Unii Europejskiej po 2027 roku. W dyskusji szczególną uwagę poświęcono kilku zagadnieniom, w tym definicji rolnika aktywnego zawodowo, warunkowości, podstawowemu wsparciu dochodowemu oraz systemowi płatności.

Definicja rolnika aktywnego zawodowo budzi kontrowersje. Z Polski wybrzmiała propozycja, by to krajowe ministerstwa decydowały o tym, kto zasługuje na status aktywnego rolnika, co mogłoby uprościć proces, ale i skomplikować sytuację administracyjną. Z kolei w Grecji zauważono potrzebę dostosowania definicji do specyfiki regionów, aby lepiej odzwierciedlić różnorodność struktur rolniczych w UE. Inne kraje, takie jak Hiszpania, wskazały na konieczność uproszczenia systemu zatwierdzania rolników aktywnych, podkreślając zróżnicowanie systemów krajowych.

W kwestii warunkowości, dyskutowano o przyszłości powiązań wsparcia WPR z przestrzeganiem standardów środowiskowych i społecznych. Niemcy opowiedziały się za zniesieniem części warunków, obawiając się, że zwiększenie wymagań może ograniczyć wsparcie dochodowe, co z kolei negatywnie wpłynie na sytuację rolników. Dania podkreśliła potrzebę uproszczenia standardów, szczególnie tych związanych z kwestiami społecznymi i ekologicznymi, aby wsparcie dochodowe nie było uzależnione od skomplikowanej biurokracji. W Grecji zwrócono uwagę na konieczność dostosowania warunkowości do rzeczywistych warunków regionalnych, co zwiększyłoby efektywność pomocy.

W odniesieniu do podstawowego wsparcia dochodowego, Niemcy podniosły kwestię, że choć wsparcie dochodowe jest ważne, rolnicy muszą spełniać szereg wymagań, aby je uzyskać. Irlandia zasugerowała, że wsparcie powinno być uzależnione od rentowności gospodarstw, a Belgia wskazała na potrzebę precyzyjnego ustalenia jednostki pracy, na którą są przyznawane płatności. Grecja zauważyła, że wsparcie dochodowe powinno promować równość szans i odpowiadać na nierówności regionalne.

Kolejnym punktem była kwestia uzupełniającego wsparcia dochodowego dla małych gospodarstw. Francja postulowała, aby dopłaty były bardziej zróżnicowane, uwzględniając rzeczywisty potencjał produkcyjny i dochody rolników. Z kolei Niemcy zwróciły uwagę na trudności w aplikowaniu o płatności, które mogą stanowić barierę dla rolników chcących wziąć udział w transformacji ekologicznej.

Dyskusja na temat limitów i degressywności płatności skupiła się na tym, czy powinny być one dobrowolne, czy obowiązkowe. Kraje takie jak Dania i Finlandia opowiedziały się za dobrowolnym wprowadzeniem tych zasad na poziomie krajowym, argumentując, że niektóre regiony potrzebują większej elastyczności, aby zwiększyć konkurencyjność i wielkość gospodarstw

Podczas dyskusji na temat wsparcia dla drobnych rolników w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, przedstawiciele różnych państw członkowskich wyrazili swoje opinie na temat obecnych instrumentów i ich efektywności. Niemcy wskazali, że istniejące programy wsparcia dla małych rolników wymagają uproszczenia, zwłaszcza w zakresie biurokracji, co mogłoby zwiększyć ich atrakcyjność. Dania również podkreśliła, że skuteczność wsparcia zależy od specyfiki krajowego systemu, sugerując uproszczenie płatności dla rolników posiadających gospodarstwa poniżej średniej wielkości. Węgry, z kolei, uznały płatności dla małych producentów za zbędne, a redystrybucyjne wsparcie uznają za skuteczniejsze. W Austrii zauważono, że system płatności nie jest dostosowany do tamtejszej rzeczywistości, a wprowadzenie minimalnego obszaru gruntów rolnych mogłoby poprawić sytuację.

W kwestii wsparcia dla młodych rolników, Niemcy i Finlandia wskazały na konieczność oferowania dopłat za hektar oraz wsparcia na rozpoczęcie działalności rolniczej, z wymaganiami dotyczącymi wielkości gospodarstwa, poziomu wykształcenia czy dochodów. Irlandia zauważyła, że rosnące koszty w rolnictwie sprawiają, że wsparcie dla młodych rolników musi być bardziej zachęcające, aby skutecznie przyciągać nowe pokolenia do sektora.

Jeśli chodzi o ekoschematy, Czechy podkreśliły znaczenie połączenia dopłat z innowacjami ekologicznymi, podczas gdy Finlandia zauważyła, że restrykcyjność Komisji Europejskiej w zakresie nakładania się funduszy z pierwszego i drugiego filaru jest wyzwaniem. Węgry zasugerowały wyodrębnienie ekoschematów od ogólnego systemu, zauważając, że niektóre działania mogą prowadzić do niezamierzonych skutków środowiskowych. Dania stwierdziła, że ekoschematy powinny obejmować szerszy zakres działań, w tym płatności związane z liczbą zwierząt.

Na zakończenie, omawiano kwestie dotyczące wsparcia dochodów związanych z produkcją oraz przyszłości systemu dopłat skojarzonych, gdzie zwrócono uwagę na konieczność ich dostosowania do specyficznych sektorów. Rozważano również temat alokacji finansowych i ewentualnego utrzymania zasady ringfencing w ramach nowego modelu dostarczania środków, co ma na celu zapewnienie sprawiedliwego podziału funduszy między różne interwencje w ramach filaru pierwszego. Dyskusja wykazała potrzebę dostosowania systemu do różnorodności sytuacji rolniczych w poszczególnych

krajach oraz wzmocnienia efektywności i sprawiedliwości pomocy dla rolników, zwłaszcza w kontekście zmieniających się wyzwań środowiskowych i ekonomicznych.

Spotkanie pozwoliło na wymianę opinii na temat przyszłości polityki rolnej UE, podkreślając różnorodność wyzwań i potrzeb w poszczególnych krajach. Dyskusja wykazała konieczność uproszczenia i dostosowania systemów płatności oraz wsparcia dochodowego, aby były one bardziej sprawiedliwe i efektywne, jednocześnie zachowując elastyczność w stosunku do specyfiki poszczególnych regionów.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Grupa robocza: WPR + towary, 24 stycznia 2025, Copa-Cogeca

W prezentacji przedstawionej przez pana Fabiena Santiniego z AGRI E.1 omówiono propozycję Komisji Europejskiej dotyczącą wzmocnienia pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności, co ma na celu odbudowanie zaufania do tego sektora. Celem zmiany przepisów jest poprawienie warunków działalności rolników, którzy borykają się z licznymi wyzwaniami, w tym rosnącymi kosztami energii, inflacją oraz wpływem pandemii COVID-19 i wojny na Ukrainie na rynek rolny. W odpowiedzi na te problemy, proponuje się szereg działań mających na celu wzmocnienie rolników poprzez uproszczenie procedur związanych z uznawaniem organizacji producentów, wprowadzenie obowiązku stosowania pisemnych umów pomiędzy rolnikami a innymi uczestnikami łańcucha dostaw, a także utworzenie mechanizmu mediacyjnego w przypadku sporów.

Zmiany te obejmują również m.in. wprowadzenie klauzuli rewizji umów, co pozwoli rolnikom na ponowne negocjowanie warunków umowy, jeśli cena już nie pokrywa kosztów produkcji. Wzmocniona zostanie także rola organizacji producentów i ich stowarzyszeń, co pozwoli im na większą kontrolę nad rynkiem i poprawi warunki współpracy z innymi podmiotami w łańcuchu dostaw. Ponadto, Komisja

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

proponuje wprowadzenie systemu dobrowolnych podejść dotyczących m.in. zrównoważonego rozwoju społecznego, które umożliwi realizację celów związanych z poprawą warunków pracy i bezpieczeństwa w sektorze rolnym.

Dyskusja na spotkaniu podkreśliła, że wprowadzenie takich zmian może pomóc w przywróceniu zaufania rolników do systemu, zwłaszcza w kontekście nierówności w podziale wartości dodanej w łańcuchu dostaw. Uczestnicy spotkania zgodzili się, że silniejsza pozycja rolników jest kluczowa dla zapewnienia sprawiedliwych i stabilnych warunków produkcji, a także dla wspierania młodych rolników, którzy powinni mieć odpowiednie wsparcie wchodząc na rynek. Propozycje Komisji stanowią istotny krok w kierunku poprawy sytuacji rolników w UE, zapewniając im większe możliwości negocjacyjne i przejrzystość cenową, co jest szczególnie ważne w obecnym, niestabilnym kontekście rynkowym.

Część dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności skupiła się na omówieniu dyrektywy (UE) 2019/633, która dotyczy nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach B2B w sektorze rolnym. Dyrektywa ta ma na celu poprawę współpracy organów ścigania w przypadkach transgranicznych, a także umożliwia zgłaszanie skarg do odpowiednich organów krajowych. Celem jest wzmocnienie egzekwowania przepisów przeciwko nieuczciwym praktykom i poprawa transparentności na rynku rolnym. Wprowadzono również mechanizm wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi, który ma ułatwić wymianę informacji oraz egzekwowanie decyzji związanych z naruszeniami.

Dyskusja na temat zmian w tym zakresie ujawniła wiele obaw i pytań, zwłaszcza w kontekście sektora owoców i warzyw. Uczestnicy spotkania zwrócili uwagę na trudności związane z uznawaniem organizacji producentów, które są przedmiotem sporów dotyczących konkurencji, oraz na potrzebę wprowadzenia elastyczności w kwestii rejestracji kontraktów i mediacji. Istotnym tematem była także propozycja obowiązkowego rejestrowania kontraktów, której praktyczne wdrożenie może napotkać na trudności. Wiele pytań dotyczyło także dostępu do rezerwy kryzysowej i sposobu liczenia kosztów produkcji, zwłaszcza w kontekście długoterminowych cykli produkcji w sektorze mięsnym.

Fabien Santini w swojej odpowiedzi podkreślił, że celem proponowanych zmian jest objęcie wszystkich sektorów i upraw, a także umożliwienie państwom członkowskim elastycznego wprowadzenia odstępstw, zwłaszcza w przypadku produktów szybko psujących się. Zwrócił również uwagę na konieczność zapewnienia obiektywnych wskaźników cenowych, które będą w przyszłości stosowane, oraz na znaczenie zrównoważonego planowania produkcji, które ma umożliwić rolnikom

lepsze zarządzanie podażą. Dyskusja skupiła się na potrzebie zrównoważonego i elastycznego podejścia do regulacji rynku, które uwzględni różnorodność sektorów i specyficzne potrzeby poszczególnych producentów.

Podczas prezentacji Henriety Jany-Roskovej z Komisji Europejskiej omówiono propozycję rozporządzenia dotyczącego współpracy organów egzekwujących prawo w zakresie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach B2B w łańcuchu dostaw rolnych i spożywczych. Celem tej propozycji jest wzmocnienie współpracy między organami odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów zakazujących nieuczciwych praktyk, szczególnie w kontekście transgranicznych przypadków, które stanowią wyzwanie dla skutecznego egzekwowania kar. Proponowane rozporządzenie ma na celu poprawienie wymiany informacji, umożliwienie organom egzekwującym stosowanie kar na mocy przepisów krajowych i ustanowienie jasnych zasad dotyczących współpracy przy rozwiązywaniu przypadków nieuczciwych praktyk, które mają wymiar transgraniczny.

Dyskusja wykazała, że wiele kwestii pozostaje do wyjaśnienia, w tym szczegóły dotyczące opóźnień w egzekwowaniu przepisów, wymagania dotyczące pisemnych kontraktów oraz ocena skutków tej propozycji. Uczestnicy spotkania podnieśli również pytania dotyczące potrzeby zachowania pułapów referencyjnych oraz możliwości dostosowania przepisów do specyfiki produkcji sezonowej. Henrieta Jany-Roskova odpowiedziała, że Komisja nie przeprowadziła jeszcze oceny skutków, ale ma to zrobić do marca 2025. Zwróciła uwagę, że rozporządzenie jest pilne i ma odpowiedzieć na problemy z demonstracjami w 2024 roku. Podkreśliła również, że współpraca z DG Competition będzie niezbędna, zwłaszcza w kwestiach związanych z prawem konkurencji, a celem jest poprawa przejrzystości w handlu rolnym.

Spotkanie zwróciło uwagę na konieczność dalszej współpracy i wypracowania wspólnego podejścia, które zapewni odpowiednie warunki dla rolników i przedsiębiorstw. Choć kwestie prawne są istotne, uczestnicy podkreślili, że kluczowe jest zapewnienie praktycznych rozwiązań, które poprawią efektywność egzekwowania przepisów i przyniosą korzyści dla sektora rolno-spożywczego.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Grupa robocza: mleko i produkty mleczne, 27 stycznia 2025, Copa-Cogeca

Posiedzenie grupy roboczej "Mleko i produkty mleczne" Copa-Cogeca, które miało miejsce 27 stycznia 2025 roku, stało się okazją do podsumowania bieżącej sytuacji w sektorze mleczarskim w Unii Europejskiej, ale także do omówienia wyzwań i przyszłych perspektyw dla tej branży. W szczególności omawiano zmiany w poziomie produkcji, analizowano wpływ sytuacji sanitarnej na rynek, a także rozważano wyzwania związane z handlem międzynarodowym i przepisami ochrony środowiska, które mogą wpłynąć na dalszy rozwój tego sektora.

Zgodnie z przedstawionymi danymi, produkcja mleka w UE w 2024 roku wykazała niewielki wzrost. Zbieranie mleka w UE w 2024 roku wzrosło o 0,7%, co świadczy o stabilności i utrzymującym się popycie na ten surowiec. Produkcja mleka skondensowanego, fermentowanych produktów mlecznych i śmietany odnotowała wzrosty, z kolei produkcja masła i pełnego mleka w proszku spadła, co mogło być wynikiem zmieniających się preferencji konsumentów oraz rosnących kosztów produkcji. Ceny mleka, zwłaszcza w drugiej połowie roku, również wzrosły, co wskazuje na dobrą kondycję sektora, mimo że wyższe koszty produkcji wciąż stanowią wyzwanie.

Ciekawym zjawiskiem była również zmiana struktury rynku organicznego. Wzrost udziału mleka organicznego w produkcji wskazuje na rosnące zainteresowanie tą kategorią produktów, jednak w kilku krajach, jak Łotwa, Rumunia czy Irlandia, ceny surowego mleka organicznego były nawet niższe niż konwencjonalnego, co sugeruje wyzwania związane z zapewnieniem opłacalności tego segmentu. W UE w 2024 roku, mimo wzrostu cen, koszty pasz i innych surowców stosowanych w produkcji mleczarskiej stopniowo malały, co mogło wpłynąć na poprawę rentowności produkcji.

Pod względem handlu międzynarodowego, pomimo globalnego wzrostu produkcji mleka, UE wciąż była jednym z głównych eksporterów, zwłaszcza w zakresie masła, serów, a także proszków mlecznych. Wzrost eksportu masła do USA, Wielkiej Brytanii i Chin, a także wzrost eksportu serów do USA, Japonii i Australii, podkreślał pozytywną dynamikę tego segmentu. Jednocześnie, mimo spadku eksportu do Chin, rosnąca dywersyfikacja rynków eksportowych może stanowić pozytywny sygnał dla przyszłości tego sektora. Z drugiej strony, coraz większy wpływ na handel ma zmieniająca się sytuacja geopolityczna oraz wprowadzenie nowych taryf celnych, jak np. te, które mogą zostać nałożone przez USA.

Z punktu widzenia sytuacji sanitarnej, jednym z głównych tematów było zagrożenie rozprzestrzenianiem się chorób zwierzęcych, w szczególności wirusa niebieskiego języka, który wciąż

pozostaje jednym z większych wyzwań w wielu krajach europejskich. Wzrost liczby ognisk choroby w 2024 roku w takich krajach jak Włochy, Francja czy Belgia budził obawy o dalszy rozwój sytuacji. Z kolei w Polsce, choć ogniska niebieskiego języka zostały opanowane, rolnicy martwią się o możliwe pojawienie się nowych ognisk, zwłaszcza wiosną, co może wpłynąć na dalszy rozwój produkcji mleka i wprowadzenie nowych ograniczeń sanitarno-weterynaryjnych.

W kontekście legislacyjnym, wiele uwagi poświęcono nowym regulacjom środowiskowym, które mogą w przyszłości wpłynąć na produkcję w sektorze mleczarskim. Zmiany w przepisach dotyczących emisji amoniaku czy innych substancji, a także rosnące wymagania dotyczące ochrony środowiska, budzą obawy wśród rolników, którzy niejednokrotnie wskazują na koszty związane z wprowadzaniem nowych norm. W obliczu tych wyzwań, sektor mleczarski w UE stoi przed koniecznością przystosowania się do nowych warunków, które mogą wpłynąć na rentowność wielu gospodarstw, szczególnie tych mniejszych, które w wyniku rosnącej koncentracji produkcji będą coraz bardziej zmuszone do łączenia się w większe jednostki.

Z jednej strony, w wielu krajach, takich jak Polska, Francja czy Hiszpania, odnotowano wzrost produkcji i poprawę wyników finansowych w 2024 roku, co świadczy o stabilizacji sektora. W Polsce, zwłaszcza, ceny mleka w 2024 roku osiągnęły rekordowy poziom, co przełożyło się na zadowolenie rolników i wypłatę dywidend przez spółdzielnie mleczarskie. Jednak z drugiej strony, małe gospodarstwa, które stanowią dużą część rynku w Polsce, stają się coraz mniej opłacalne, a ich liczba sukcesywnie maleje. To zjawisko jest widoczne również w innych krajach UE, w tym w Irlandii, gdzie w ciągu ostatnich kilku lat liczba gospodarstw mleczarskich spadła, mimo że liczba krów pozostała na podobnym poziomie.

Sektor mleczarski w UE w 2024 roku pozostaje stabilny, z wyraźnym wzrostem produkcji w wielu krajach i stabilnymi cenami mleka. Niemniej jednak, wciąż stoją przed nim liczne wyzwania, zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne, takie jak zmieniające się regulacje środowiskowe, zagrożenia związane z chorobami zwierzęcymi oraz niestabilność rynku eksportowego w związku z możliwymi taryfami celnymi i zmianami w polityce handlowej. Przyszłość sektora mleczarskiego w Europie będzie zależała od umiejętności przystosowania się do nowych warunków, zarówno na poziomie rolników, jak i polityków, którzy muszą zadbać o stabilność rynku oraz wsparcie dla producentów w tym trudnym okresie.

W związku z trwającymi pracami nad nowym rozporządzeniem dotyczącym ochrony zwierząt podczas transportu, zaproponowanym przez Komisję Europejską, w trakcie spotkania omówiono

najnowszy stan procesu legislacyjnego oraz reakcje interesariuszy. Obecnie projekt jest na etapie obrad w Parlamencie Europejskim, gdzie przypisano odpowiednich sprawozdawców. W Radzie UE zakończono pierwsze czytanie, a węgierska prezydencja przedstawiła zmodyfikowaną wersję tekstu, która spotkała się z pozytywnym odbiorem, szczególnie w kontekście artykułów dotyczących obowiązków transportowych i miejsca przeznaczenia. W najbliższych miesiącach przewiduje się dalszą dyskusję na temat rozdziału VI.

W trakcie rozmów pojawiły się jednak istotne zastrzeżenia, szczególnie w kontekście proponowanych ograniczeń czasowych transportu, wymogów dotyczących przestrzeni dla zwierząt, a także nadmiernej biurokracji, co mogłoby prowadzić do poważnych perturbacji w łańcuchu produkcji zwierzęcej. Copa i Cogeca podkreśliły obawy dotyczące ryzyka zamykania gospodarstw rolnych, zwłaszcza w bardziej oddalonych rejonach UE, co negatywnie wpłynęłoby na produkcję zwierzęcą i bezpieczeństwo żywnościowe. W szczególności wyrazili zaniepokojenie propozycjami dotyczącymi minimalnych limitów wieku i wagi zwierząt, limitów transportu opartych na prognozach temperatur, a także nowymi wymaganiami dla przestrzeni transportowej, które zmniejszałyby efektywność transportu i zwiększałyby koszty. Dodatkowo, zwiększenie obowiązków weterynaryjnych i rozszerzenie cyfryzacji za pomocą systemu TRACES zostały uznane za obciążające, a w praktyce mogą nie poprawić jakości nadzoru.

Przedstawione wnioski zostały szeroko skrytykowane przez rolników i organizacje branżowe, które wskazują na brak wystarczającej analizy skutków społeczno-ekonomicznych, zwłaszcza w kontekście mniejszych gospodarstw. W związku z tym Copa i Cogeca nie mogą poprzeć rozporządzenia w obecnej formie, uważając, że wprowadzenie zmian, które lepiej uwzględniałyby realia sektora hodowlanego, jest niezbędne.

Podczas spotkania omówiono także propozycje Komisji dotyczące wspólnej organizacji rynków oraz walki z nieuczciwymi praktykami handlowymi, koncentrując się na przyszłości sektora mleczarskiego. W dyskusji podkreślono znaczenie regulowania relacji w łańcuchu dostaw, w tym szczególnie tych pomiędzy rolnikami a przetwórcami. Wiele państw, w tym Niemcy i Irlandia, wyraziły obawy, że propozycje Komisji mogą prowadzić do niższych cen dla producentów mleka, ponieważ nowy system umów mógłby wpłynąć na niepewność rynkową i utrudnić ustalanie cen. Szczególną uwagę poświęcono kwestiom spółdzielni, które w niektórych krajach, takich jak Niemcy czy Dania, odgrywają kluczową rolę w zarządzaniu produkcją. Istnieją obawy, że zmiany w regulacjach dotyczących kontraktów mogą negatywnie wpłynąć na spółdzielnie, które posiadają swoje wewnętrzne zasady i

regulacje.

Jednocześnie zauważono, że nowe przepisy mogą przyczynić się do większej przejrzystości na rynku, co może być korzystne, choć wymaga to dalszej analizy, szczególnie w kontekście wpływu na ceny. Uczestnicy spotkania wyrazili również zaniepokojenie kwestią wprowadzenia obowiązkowych umów między rolnikami a pierwszymi skupującymi oraz tego, jak nowe regulacje mogą wpłynąć na mechanizmy mediacyjne, które są coraz bardziej popularne w niektórych krajach. W kontekście przetwórstwa mleka, pojawiły się także pytania o zgodność propozycji z krajowymi regulacjami, które w niektórych państwach już regulują tego typu umowy.

Choć istnieje ogólne poparcie dla wzmocnienia pozycji producentów mleka, to pojawiają się liczne wątpliwości dotyczące praktycznych skutków proponowanych zmian. Wiele krajów zwraca uwagę na konieczność dostosowania przepisów do specyfiki krajowego rynku, szczególnie w kontekście spółdzielni, i postulują, aby Komisja wyjaśniła niektóre kwestie związane z obowiązkowymi umowami oraz mediacją w sektorze mleczarskim.

- Warsztaty: Benchmarking, 27 stycznia 2025, Copa-Cogeca

W dniu 27 stycznia 2025 r. odbyło się spotkanie warsztatowe dotyczące systemu benchmarkingu na poziomie całej Unii Europejskiej w kontekście zrównoważonego rozwoju rolnictwa. W ramach dyskusji nawiązano do zaleceń zawartych w raporcie z Dialogu Strategicznego na temat przyszłości rolnictwa UE, który wskazał na potrzebę stworzenia systemu benchmarkingu obejmującego standardy zrównoważoności na poziomie farm. Aktualny brak ujednoliconej metodologii oceny zrównoważoności sprawia, że istnieje wiele rozbieżnych metod, co utrudnia poprawę efektywności działań rolników. W odpowiedzi na te wyzwania, Dialog Strategiczny zaproponował wdrożenie systemu, który umożliwi harmonizację tych metod, wykorzystując wspólne cele, zasady oraz wskaźniki.

System benchmarkingu ma obejmować kluczowe obszary, takie jak: ochrona i odbudowa bioróżnorodności, redukcja emisji gazów cieplarnianych, poprawa dobrostanu zwierząt, jakość wód czy

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

zmniejszenie zanieczyszczeń. Jego wdrożenie ma również sprzyjać powstawaniu nowych systemów certyfikacji oraz systemów etykietowania, które ułatwią porównywanie produktów i modeli rolniczych w różnych sektorach. Ważnym aspektem dyskusji była kwestia zbierania danych – na poziomie farm powinny one trafiać do sieci FADN, rozwijając ją w kierunku sieci danych o zrównoważonym rozwoju (FSDN). Zasadniczo, system benchmarkingu ma również pomóc w wyeliminowaniu barier w dostępie do finansowania, w tym poprzez stworzenie taksonomii zrównoważonego finansowania w rolnictwie.

Reakcje różnych interesariuszy, takich jak IFOAM, CEJA czy FoodDrinkEurope, podkreślały znaczenie uwzględnienia szerokiego zakresu zewnętrznych wpływów na środowisko, w tym zmiany klimatu i zdrowie gleby. Wspólne stanowisko organizacji, które zaprezentowały swoje poglądy na temat systemu benchmarkingu, obejmowało potrzebę uproszczenia istniejących metodologii oraz dążenie do uniknięcia "greenwashingu". DG AGRI, przedstawiając podsumowanie spotkania, zaznaczyła, że w pierwszym etapie należy korzystać z istniejących danych, unikać nadmiernych obciążeń administracyjnych oraz zastosować pilotażowe projekty, uwzględniając różnorodność systemów rolniczych w różnych państwach członkowskich. W skrócie omawiany system benchmarkingu ma na celu nie tylko poprawę efektywności działań rolników w zakresie zrównoważonego rozwoju, ale także ułatwienie wprowadzania innowacji, redukcję biurokracji oraz wsparcie rolników, którzy już aktywnie przyczyniają się do poprawy stanu środowiska.

W spotkaniu, które miało miejsce 31 stycznia 2025 roku, poruszono kwestie związane z przyszłością systemu oceny zrównoważoności w rolnictwie i sektorze rolno-spożywczym w Unii Europejskiej. Otwarcie, wygłoszone przez Elli Tsiforou, sekretarz generalną Copa-Cogeca, podkreśliło znaczenie oparcia planu komisji na wizji zrównoważoności, unikając nadmiernego obciążania rolników i spółdzielni, a jednocześnie budując nowy system, który będzie prosty, efektywny i dopasowany do istniejących już rozwiązań. Wprowadzenie przez Oanę Neagu, dyrektora ds. spraw ogólnych Copa-Cogeca, oraz prezentacja przedstawicielki Komisji Europejskiej, Catherine Geslain-Lanéelle, skoncentrowały się na uproszczeniu procesów administracyjnych oraz dostosowaniu nowego systemu do rzeczywistych potrzeb rolników, biorąc pod uwagę doświadczenia z dotychczasowych regulacji.

W ramach wymiany poglądów, pojawiły się obawy związane z możliwym wzrostem biurokracji oraz zwiększeniem kosztów związanych z nowymi wymaganiami, zwłaszcza w kontekście młodych rolników, ekologicznych metod produkcji oraz narzędzi opartych na rezultatach. Uczestnicy spotkania, w tym przedstawiciele różnych państw członkowskich, wskazywali na konieczność harmonizacji systemów oceny zrównoważoności, które powinny być zarówno przejrzyste, jak i odpowiednie dla

lokalnych warunków produkcji. Podkreślono również, że rolnicy powinni mieć kluczowy wpływ na implementację nowych regulacji, a wszelkie zmiany muszą prowadzić do rzeczywistych korzyści, szczególnie w zakresie poprawy sytuacji finansowej gospodarstw rolnych.

Podczas dyskusji poruszono także potrzebę unikania powielania istniejących certyfikacji, a także pytania o to, jak systemy zrównoważoności mogą przyczynić się do lepszego wynagrodzenia rolników i wzrostu konkurencyjności na rynku. Z kolei przedstawiciele organizacji rolniczych zwrócili uwagę na ryzyko nadmiernej regulacji, które mogłoby prowadzić do dodatkowego obciążenia rolników, zwłaszcza w kontekście rosnącej liczby wymagań.

Spotkanie wskazało na kluczowe wyzwania związane z wdrażaniem systemu oceny zrównoważoności, które powinny uwzględniać potrzeby rolników, uproszczenie procedur oraz unikanie nadmiernej biurokracji. Jednocześnie, podkreślono konieczność współpracy różnych aktorów rynku, aby zapewnić, że nowy system będzie efektywny i sprawiedliwy, a jego implementacja nie stanie się dodatkowym obciążeniem dla rolników, lecz rzeczywistą korzyścią dla całego sektora.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Grupa Dialogu Społecznego: Produkcja Zwierzęca: Mleko, 28 stycznia 2025, Online

Spotkanie CDG dotyczące produkcji mleka, które miało miejsce 28 stycznia 2025 roku, skupiło się na analizie sytuacji rynkowej w sektorze mleczarskim. W 2024 roku produkcja mleka w Unii Europejskiej osiągnęła rekordowy poziom, wynoszący 134 177 tysięcy ton, co oznacza znaczący wzrost w porównaniu do poprzednich lat. Średnia cena za kilogram mleka wyniosła 47,7 centa, a szacowana wartość rynku to niemal 64 miliardy euro. Podobny trend wzrostu produkcji mleka zaobserwowano w Australii oraz Wielkiej Brytanii, podczas gdy w USA i Nowej Zelandii produkcja nieznacznie spadła.

Analizując szczegółowe dane za okres styczeń-listopad 2024 r., zauważono, że produkcja surowego mleka wzrosła o 0,7%, natomiast produkcja masła spadła o 1,4%. Mleko w proszku pełne (WMP) zmniejszyło się o 2,2%, podczas gdy produkcja mleka skondensowanego odnotowała największy

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

wzrost (+7,0%). Produkcja serów i produktów fermentowanych wzrosła o 2,7% i 3,8%, co wskazuje na rosnący popyt na te kategorie produktów w Europie. Szczególnie w Polsce zauważono duży wzrost produkcji – średnio o 3,9% rocznie, a w okresie od czerwca do listopada 2024 roku ceny mleka wzrosły o 16%.

Wzrost cen mleka w drugiej połowie roku był wyraźnie zauważalny, przekraczając 53 centy za kilogram, co było wynikiem nie tylko wyższych cen surowca, ale również rekordowych cen w Polsce, które wyniosły 2,5 zł za kilogram, oraz podobnych trendów we Francji, gdzie ceny były wyższe niż w roku poprzednim. Na rynku mleczarskim, pomimo wzrostu produkcji, nadal widoczna jest nierównomierna dynamika w zależności od regionu, a także wahania cenowe.

Podczas spotkania omówiono średnioterminowe prognozy dla rynku mleka i produktów mlecznych w Unii Europejskiej, uwzględniając szereg czynników wpływających na jego rozwój. Przewidywania wskazują na ograniczoną dostępność surowego mleka w wyniku spadku liczby krów mlecznych, co może wpłynąć na dalszy wzrost produkcji mleka. Choć wydajność wciąż rośnie, spodziewany jest jej spowolniony wzrost z powodu osiągnięcia biologicznych granic wydajności. Istnieją także istotne różnice regionalne – w krajach Europy Wschodniej, jak Polska, prognozowany jest dalszy wzrost produkcji, natomiast w zachodnich częściach Unii, takich jak Holandia czy Dania, pojawiają się ograniczenia związane z politykami klimatycznymi.

W odniesieniu do przetwórstwa mleka, przewidywana jest dalsza dominacja produkcji serów, podczas gdy produkcja pełnego mleka w proszku będzie stopniowo malała, z powodu spadku popytu, zwłaszcza w Chinach. Z kolei produkcja masła będzie lekko rosła, a produkcja serwatki i koncentratów białkowych – stabilna lub lekko wzrastająca, napędzana rosnącym popytem na produkty zdrowotne i lifestyle'owe.

W obszarze handlu, Unia Europejska utrzyma swoją pozycję na rynku eksportowym, z przewidywaną rosnącą wartością eksportu, zwłaszcza serów i serwatki, podczas gdy eksport masła oraz świeżych produktów mlecznych może nieznacznie maleć. Zmiany te wynikają z przesunięć na rynku globalnym, gdzie rośnie konkurencja, a Chiny, mimo wcześniejszego wzrostu popytu, nie będą już głównym motorem wzrostu.

Ceny surowego mleka w UE mają pozostać stosunkowo wysokie, wspierane przez krajowy popyt na tłuszcze mleczne oraz globalny wzrost zapotrzebowania na produkty mleczarskie. Jednakże wyzwania związane z rosnącymi kosztami, polityką ochrony środowiska oraz potrzebą dostosowania do wymagań

zrównoważonego rozwoju mogą wpłynąć na dalszy rozwój sektora, zmierzając ku produkcji bardziej zróżnicowanej i wysokowartościowej. Podsumowując, rynek mleka w UE będzie zmagał się z różnorodnymi wyzwaniami, ale także będzie w stanie adaptować się do zmieniającego się globalnego popytu, szczególnie poprzez dalszy rozwój produktów o wyższej wartości dodanej.

Podczas spotkania omówiono szczegóły śledztwa antysubsydyjnego, które Chiny przeprowadzają w odniesieniu do produktów mlecznych z Unii Europejskiej. Dochodzenie rozpoczęło się w sierpniu 2024 roku, po skardze złożonej przez chiński sektor mleczarski. Sprawa dotyczy głównie śmietany i serów, a badania obejmują okres 2023-2024 oraz ewentualnie działania podejmowane do 9 lat wstecz. Chiny badają zarówno wsparcie udzielane przez państwo, jak i politykę Wspólnej Polityki Rolnej UE, w tym poprzednie programy pomocy publicznej. Na etapie dochodzenia przesłuchano m.in. trzy firmy: Sterilgarda Alimenti, Elvir i Friesland Campina, a także urzędników z 11 państw członkowskich UE. Dochodzenie prowadzone jest w języku chińskim, a Komisja Europejska aktywnie uczestniczy w konsultacjach, zarówno na poziomie technicznym, jak i politycznym, współpracując z delegaturą UE w Pekinie oraz odpowiednimi jednostkami DG TRADE i DG AGRI.

W przyszłości przewidywane są przesłuchania, a także możliwość nałożenia wstępnych ceł antysubsydyjnych, które mogą zostać ostatecznie zatwierdzone w formie finalnych decyzji. Przeprowadzane są również konsultacje w ramach Światowej Organizacji Handlu, w przypadku gdyby Unia Europejska zdecydowała się podjąć dalsze działania prawne. Dochodzenie to jest istotne, nie tylko z perspektywy ekonomicznej, ale także politycznej, ponieważ ma wpływ na relacje handlowe między UE a Chinami, które są jednym z kluczowych rynków eksportowych dla europejskich produktów mlecznych. W rezultacie, dalszy rozwój tej sprawy może mieć poważne konsekwencje dla przyszłych regulacji dotyczących eksportu mleka i produktów mlecznych na rynek chiński.

Podczas spotkania omówiono kluczowe kwestie związane z relacjami handlowymi Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych, ze szczególnym uwzględnieniem działań administracji Trumpa. W latach 2017-2021 wprowadziła ona szereg działań mających na celu ochronę amerykańskiego rynku przed nadmiernym importem, co miało wpływ na relacje handlowe z UE. W szczególności, amerykańskie taryfy na stal i aluminium, a także zagrożenie nałożeniem ceł na sektor motoryzacyjny, wywołały napięcia. Ważnym elementem tej polityki była także wojna handlowa z Chinami, której skutki dotknęły również Europę, m.in. poprzez dodatkowe taryfy na produkty rolne i spożywcze, takie jak wino, sery, oliwa z oliwek czy napoje alkoholowe, w ramach sporów o Airbus i Boeing. Taryfy wynoszące 25% były stosowane przez dwa lata, co miało znaczący wpływ na unijny sektor rolniczy.

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

W kontekście przyszłości relacji handlowych w erze Trumpa II, przewidywania wskazują na kontynuację agresywnej polityki handlowej, która może obejmować dalsze nałożenie ceł, szczególnie na kraje i sektory z dużymi nadwyżkami handlowymi wobec USA, w tym Chiny, Kanadę i Meksyk. Możliwe są również jednolite taryfy w wysokości 10-20% na różne sektory.

Omawiano także rolę Azji i Australazji w międzynarodowym handlu, szczególnie w kontekście interesów Polski, która dąży do zacieśnienia więzi handlowych z rynkami azjatyckimi. W tym kontekście istotne są negocjacje, które mogą otworzyć nowe możliwości eksportowe dla polskich produktów, w tym w sektorze rolnym. Relacje z tymi regionami są postrzegane jako kluczowe dla dalszego rozwoju gospodarczego, a Polska stara się aktywnie uczestniczyć w tym procesie.

Na spotkaniu omówiono również politykę promocji produktów rolnych Unii Europejskiej, której celem jest zwiększenie rozpoznawalności i eksportu europejskich produktów rolnych, zarówno na rynkach wewnętrznych, jak i zewnętrznych. Zainicjowane w 2016 roku programy promocji, których do 2025 roku zaplanowano 132 miliony euro, obejmują szeroką gamę działań, w tym kampanie reklamowe o wspólnej wizualnej sygnaturze „Enjoy It’s from Europe!”. Co roku, na podstawie rocznego programu pracy, dostosowywane są cele promocji do zmieniających się potrzeb poszczególnych sektorów, a szczególna uwaga poświęcana jest produktom rolnym wysokiej jakości, takim jak wino, oliwa z oliwek, nabiał, czy przetwory mięsne.

W 2025 roku, w ramach rocznego programu pracy, przewidziano budżet w wysokości 132 milionów euro, z czego większość środków zostanie przeznaczona na tzw. „proste” programy promocji. Istotnym elementem tego programu jest nacisk na zrównoważony rozwój i konkurencyjność produktów rolnych w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu oraz Planów na rzecz walki z rakiem. W ciągu ostatnich 10 lat około 30% całkowitego budżetu przeznaczonego na promocję produktów rolnych wydano na kampanie związane z nabiałem, szczególnie mlekiem i produktami mlecznymi. Co trzeci program promujący produkty rolnicze dotyczy tych produktów, a blisko 170 kampanii uwzględnia nabiał.

W kontekście międzynarodowej promocji produktów rolnych szczególnie ważną rolę odgrywają wyjazdy misji gospodarczych, takie jak planowana wizyta komisarza ds. rolnictwa Christophea Hansena w Japonii, która odbędzie się w czerwcu 2025 roku. Celem wizyty jest zwiększenie eksportu europejskich produktów rolnych i spożywczych na rynek japoński, który jest piątym największym odbiorcą unijnych produktów rolnych. Japonia jest dynamicznie rozwijającym się rynkiem o dużym potencjale, zwłaszcza dla produktów organicznych oraz tych oznaczonych geograficznymi wskazaniem pochodzenia. W

ramach tej misji odbędą się seminaria, wizyty handlowe oraz obecność na Wystawie Światowej w Osace, co stanowi doskonałą okazję do zwiększenia obecności europejskich produktów w Azji.

Na spotkaniu omówiono nową regulację dotyczącą geograficznych oznaczeń pochodzenia w Unii Europejskiej, zawartą w rozporządzeniu (UE) 2024/1143, które wprowadza szereg zmian mających na celu usprawnienie procesu rejestracji i ochrony GI. Nowe przepisy wprowadzają obowiązkowe terminy dla Komisji Europejskiej w zakresie rozpatrywania wniosków, a także skracają czas na składanie sprzeciwów do trzech miesięcy od publikacji aplikacji. Procedury rejestracyjne i ochrony zostały zoptymalizowane, a całość systemu została ujednolicona dla wszystkich sektorów, w tym produktów spożywczych, win i alkoholi. Zostały wprowadzone również zasady dotyczące ochrony nazw produktów w internecie i przeciwko nielegalnym domenom, co jest ważnym krokiem w dobie cyfryzacji.

W zakresie zarządzania GI, nowe przepisy umocnią grupy producentów, nadając im szersze kompetencje, w tym obowiązek reprezentowania członków, wdrażania praktyk zrównoważonego rozwoju oraz organizowania kampanii promujących produkty. Z kolei w kwestii zrównoważonego rozwoju, przewidziano dobrowolne włączenie praktyk proekologicznych i społecznych do specyfikacji produktów, które staną się obowiązkowe, gdy zostaną uwzględnione w dokumentacji produktu.

Omówiono także badanie wartości produktów oznaczonych unijnymi schematami jakości, takimi jak GI, TSG oraz produkty ekologiczne. Badanie to ma na celu analizę wartości, wolumenu i handlu produktami wytwarzanymi w ramach tych systemów w latach 2017-2023. Dodatkowo, uwzględniono wpływ Brexitu na handel produktami z UK oraz wprowadzenie nowych nazw produktów zarejestrowanych do końca 2022 roku. Badanie będzie szczegółowo analizować, jak produkty z oznaczeniem GI i ekologiczne różnią się pod względem wartości od produktów konwencjonalnych. Wyniki badania, które mają zostać opublikowane we wrześniu 2025 roku, będą miały na celu lepsze zrozumienie roli tych produktów na rynku unijnym i poza nim.

0106AP88 - CDG ON ANIMAL PRODUCTION - MILK

Dairy investigation – Timeline (1)

- 7 August 2024 : Complaint by the Chinese dairy sector
- 21 August 2024 : Initiation by China's Investigation Authorities
- 20 September 2024 : Sampling questionnaire
- **23 September 2024 : EU request for consultations**
- 14 October 2024 : Notification on sampling
- 25 October 2024 : 1st questionnaire – Companies, EU, Member States

DG AGRI Moreno Marta (Presentation)

(SCIC) Video Room

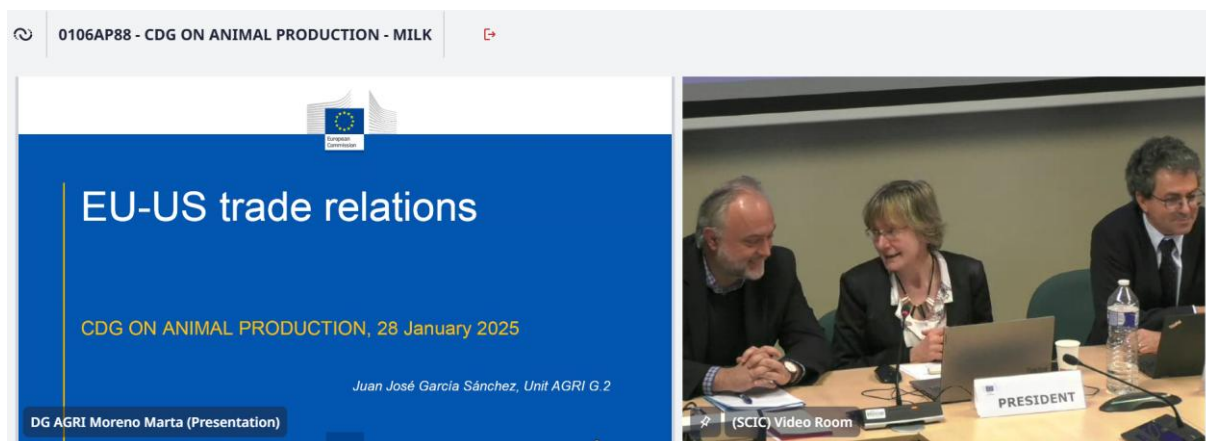

0106AP88 - CDG ON ANIMAL PRODUCTION - MILK

(SCIC) Video Room

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji

- Tygodniowy POCC-CCC, 29 stycznia 2025, Copa-Cogeca

Na spotkaniu omawiano formalne powołanie Europejskiej Rady ds. Rolnictwa i Żywności (EBAF), której celem jest doradztwo Komisji Europejskiej w sprawach dotyczących przyszłości polityki rolnej i żywnościowej Unii Europejskiej. Rada została utworzona 24 stycznia 2025 roku w odpowiedzi na rekomendację raportu końcowego Strategicznego Dialogu na temat przyszłości rolnictwa. EBAF ma na celu zapewnienie wysokiej jakości doradztwa w kwestiach rozwoju polityki, a także w przygotowywaniu inicjatyw politycznych związanych z rolnictwem i żywnością. Rada ma również na celu wspieranie dialogu pomiędzy wszystkimi interesariuszami, w tym sektorem rolnym, przemysłem spożywczym, organizacjami pozarządowymi oraz przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego. Pierwsze spotkanie Rady zaplanowane jest na 4 lutego 2025 roku.

Rada składa się z 30 organizacji reprezentujących trzy główne kategorie interesariuszy: rolnictwo, inne podmioty w łańcuchu dostaw żywności oraz społeczeństwo obywatelskie, w tym organizacje zajmujące się ochroną środowiska, klimatem, dobrostanem zwierząt oraz prawami konsumentów. Zostały wybrane organizacje, które wykazują największą kompetencję i doświadczenie w zakresie polityki rolnej i żywnościowej na poziomie unijnym oraz które posiadają szeroką reprezentację geograficzną wśród państw członkowskich. W tym kontekście, lista członków Rady została opublikowana w dniu 24 stycznia 2025 roku w Rejestrze Ekspertckich Grup Doradczych Komisji Europejskiej.

Copa-Cogeca, organizacja reprezentująca europejskich rolników i ich spółdzielnie, wyraziła obawy co do udziału swoich członków w pracach EBAF. Zwrócono uwagę, że zaproponowane ograniczenie liczby przedstawicieli Copa-Cogeca do zaledwie kilku organizacji spośród maksymalnych 30

**Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji**

dostępnych miejsc w EBAF, może wpłynąć na jakość reprezentacji interesów rolników w ramach Rady. Copa-Cogeca odniosła się do tego, wskazując na konieczność większej transparentności w procesach decyzyjnych oraz zapewnienia, że reprezentacja będzie w pełni zgodna z demokratycznymi metodami organizacyjnymi, które charakteryzują ich strukturę. W szczególności, organizacja podkreśliła, jak istotne jest zapewnienie otwartości na konsultacje z członkami Copa-Cogeca przed podejmowaniem decyzji w ramach EBAF, aby mogły one odzwierciedlać szersze interesy rolników z całej Europy.

Copa-Cogeca złożyła również konkretne propozycje dotyczące funkcjonowania EBAF, sugerując, że w celu zapewnienia skutecznej i demokratycznej pracy Rady, należy wzmocnić udział ich organizacji poprzez zwiększenie liczby przedstawicieli oraz zapewnienie pełnej przejrzystości w zakresie udostępniania dokumentów i dyskusji, które mają miejsce w ramach prac EBAF. Podkreślono także wagę konsultacji z członkami Copa-Cogeca przed każdą decyzją, ponieważ tylko w ten sposób możliwe jest pełne uwzględnienie różnorodnych interesów rolniczych, reprezentowanych przez członków organizacji.

Podczas dyskusji pojawiły się także wątpliwości co do efektywności działania EBAF w przypadku ograniczenia liczby spotkań do dwóch rocznie. Uczestnicy spotkania zauważyli, że takie ograniczenie może uniemożliwić Radzie szybkie reagowanie na zmieniające się problemy oraz wyzwania związanych z rolnictwem i produkcją żywności. Z tego powodu, zaproponowano, aby EBAF mogło spotykać się częściej, zwłaszcza w sytuacjach wymagających szybkiej reakcji na pilne problemy. Podkreślono również, że choć dwa spotkania rocznie mogą wystarczyć, to pozostałe cztery spotkania mogą zostać wykorzystane przez Komisję w razie nagłych potrzeb, co pozwoli na bardziej elastyczne podejście do tematyki poruszanej w ramach EBAF.

Zgłoszono także obawy co do sposobu, w jaki reprezentanci poszczególnych organizacji będą powoływani i jakie będą ich kompetencje. Istotne jest, by każda z organizacji nie tylko była reprezentowana w EBAF, ale by wiedzieliśmy, kto dokładnie z jej strony będzie pełnił rolę przedstawiciela. Ważne jest także, aby te osoby miały jasną wizję i rozumienie wyzwań rolniczych i żywnościowych, które będą omawiane podczas spotkań. Współpraca między różnymi organizacjami oraz zapewnienie odpowiednich narzędzi do komunikacji z członkami były kluczowe dla zapewnienia skutecznego i reprezentatywnego udziału w pracach Rady.

W kontekście planowanych wydarzeń Copa-Cogeca, zaplanowano dwa ważne spotkania: jedno z przedstawicielami Rady Spokespersons, które odbędzie się 6 lutego 2025 roku, oraz Dzień Otwartego,

który odbędzie się 7 lutego 2025 roku, skierowany do asystentów posłów Parlamentu Europejskiego. Będą to okazje do omówienia bieżących kwestii związanych z polityką rolną i żywnościową Unii Europejskiej oraz do przedstawienia stanowisk Copa-Cogeca w tych sprawach.

Zadanie „Działalność na forum europejskim 2024”
#FunduszePromocji